

MISJONSØRØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENSTJENESTE

NUMMER 6

FREDAG 15. MARS 1929

1. ÅRGANG

HVAD SØKER DU?

Av Arne J. Larsen.

Vår tidsalder er mettet av uro, er idelig søken og streben etter nye fremskritt og nye seire. Videnskap, teknikk og oppfinnelser av alle mulige og utenkelige slag har i det siste decennium vært underlagt en uanet utvikling.

I sannhet, kunnskapen er mangfoldig på jorden. Et tidens tegn! Man må ofte spørre sig selv, om ikke kulminasjonspunktet snart vil være nådd.

Samme foreteelse gjør sig gjeldende også på det åndelige område. Videnskapen søker også her å gjøre erobringer for å stille hungen og uroen i hjertene. Men man ikke den videnskapelige religion nettop bidrar til å skape uro og fredløshet?

Den danske professor og astronom P. Heegård, uttaler følgende: «I full tiltro til videnskapens tilstrekkelighet, mente jeg i den å kunne søke tilflukt under alle livets hendelser. Denne illusjon er nu forsvunnet.

Da fristelsene kom og styrtet mig i sorg og ulykke, brast videnskapens ankertau som en strå. Da tydde jeg til den hjelp som mange før mig har fått fastfeste med. Jeg søkte og fant fred med Gud. Siden da har jeg ganske visst ikke forkastet videnskapen; men jeg har anvist den en plass i mitt liv.»

Mange søkende sjeler famler idag om i åndelig mørke og tvil. De søker den levende blant de døde. De ransaker endog skriftene for derved å finne livet, men kommer ikke til ham, som er selve livet. — De videnskapelige teorier holder ikke stikk, de strander uhjelpelig ved anstøtstenen, ved Kristi kors.

«Et forstandig hjerte søker kunnskap, sier vismannen

I Johs. ev. 3 leser vi om en sådan søkende sjel. Det var en fremstående lerd mann, som hadde sete blandt de 70 råds menn. Han kom til Jesus om natten for å søke kunnskap og komme til klarhet over sin åndelige tilstand. Og han gikk ikke feil, han kom til kunnskapens ophav, til Jesus Kristus, Guds Sønn.

Og den som søker sannheten av et ærlig og opriktig hjerte, skal aldri fare vill.

Den som leter skal finne. Jesus sier selv i sitt ord: «Jeg er sannheten, velen og livet.»

Det var denne Frelser Paulus talte om på sine misjonsreiser. Om ham som døde og opstod til vår rettferdiggjørelse.

I Tesalonika ser vi at Jødernes nidkjærhet blev vakt mot Pauli forkynnelser, og ved hjelp av onde mennesker og dagdrivere satte de hele byen i opprør. — Det er også slik idag. Hvor et fullt evangelium forkynnes kommer hjertene i opprør. Ordet om korset er og forblir en dårskap for den uigjenfødte.

En ordets forkynner blev efter en preken stanst op av en av tilhørerne med disse ord:

— De nevnte i Deres tale idag at «ordet om korset er en dårskap.» Det stemmer også overens med min overbevisning. Men er dette sannhet?

— Ja, det er sant, for det står i min bibel, svarte predikanten.

— Står det i bibelen?

— Ja, det står i min bibel, at ordet om korset er en dårskap for den som går fortapt, — men for den som tror er det en Guds kraft til frelse.

Mannen blev rammet av dette ord og innså straks sin fortapte stilling.

Paulus måtte forlate Tesalonika og kom til Berøa. Men disse var av et edlere sinn. De tok imot ordet med all redebonhet og gransket daglig i skriftene, og mange kom til troen. Ap. gj. 17, 11—12.

Et forstandig hjerte søker kunnskap, kunnskap om Guds hellige, om Kristus, forløseren.

Men du er ikke alene i din søken. Han som du søker, han søker også etter dig!

Han som er livets brød søker efter dem som hunger.

Det levende vann søker efter dem som tørster.

Sannheten søker efter løgneren. Han som er lyset søker efter dem som er i mørket.

Og han som er livet søker efter dem som er døde i synder og overtredelser.

Herrens øine, som skuer over den ganske jord, så også ætioperen som var kommet til Jerusalem for å tilbe. Han hadde ennå ikke oplevd kunnskapen om den hellige, ti på hjemveien satt han på sin vogn, granskende og søkende sannheten i profeten Esaia's.

Herren varslet ved sin Ånd Phillip og denne kom ham til hjelp.

— Skjønnest du hvad du leser? spurte Phillip.

— Hvorledes skulde jeg vel kunne det, uten at noen veileder mig? Og Phillip satte sig hos ham.

Det var ganske sikkert en interessant samtale de to hadde der på vognen. Hoffmannen trodde ordet som det stod og da de kom forbi et vann, spurte han Phillip, hvad som var til hinder for at han kunde bli døpt.

— Tror du av hele ditt hjerte, så kan det skje.

— Jeg tror at Jesus Kristus er Guds Sønn, var svaret og de steg begge ned av vognen, og hoffmannen lot sig døpe på sin egen bekiennelse. Ap. gj. 8, 26—40.

Det står at hoffmannen drog sin vei med glede. Han hadde søkt og han hadde funnet. Han hadde ikke reist den lange vei forgjeves. Sløret var trukket til side, og lyset fikk trengre inn i hjertet.

Og i sannhet, den sjel som har

lått fred med Gud har grunn til å glede sig.

Tidens alvor maner hver enkelt til å komme til kunnskap om sin udødelige sjels tilstand og forhold innfor den levende Gud.

Hvad gavner det et menneske om han vinner den hele verden og tar skade på sin sjel? Den som skammer sig ved mig og mine ord i den som utro og syndige slekt, ham skal også Mennekessønnen skamme sig ved når han kommer i sin Faders herlighet med de hellige engle. Mark. 8, 36—38.

Kom dog og la oss gå i rette med hverandre, sier Herren, om eders synder er som purpur, skal de bli hvite som sne, om de er røde som skarlaget skal de bli som uld. Es. 1, 18.

Interessante fund.

Det britiske museum foretar for tiden noen høyst interessante utgravninger ved Ur (Abrahams hjemstavn). Man har funnet en rekke gamle kongegrave og mange arkeologiske praktstykker. Billedet viser kunstferdige utskjæringer i en funden del av en harpe.

Kjærlighetens seier.

En troende kvinne der under skjødne kår tjente til sitt livs opphold, mottok uventet en arv, men skjenket straks størstedelen derav ca. 25,000 kroner — til Guds rikes gjerning.

Efter hennes død, fant hennes venner regnskapsboken. Ut for datoen da hun hadde mottatt den uventede gave, hadde hun skrevet følgende ord: «Gi det hurtig, innen hjertet blir kaldt.»

Det tyske misjonsarbeide.

I det nylig utkomne «Die deutsche Heidenmission 1928» opplyses det at der nu står 1265 tyske menn og kvinner som misjonærer på misjonsmarken med 7956 innfødte menn og kvinner som hjelpere. Tyskland har nu tre fjerdedeler av det antall misjonsarbeidere det hadde før verdenskrigen.

ET STORT ARBEID

I Luk. 8, 5 lyder det: «En såmann gikk ut for å så sin sæd.» Og idag er det mange som har gått ut, for å så sin sæd.

En søndag jeg gikk til en test, kom jeg forbi en akker hvor det var et stykke som var tilsådd. Den stod så jevn og frodig, den var vakker å se på. Ved siden av dette var det et stort stykke hvorav endel var oppbrutt og tilsådd, men der var ennå meget igjen som lå udyrket og tilvokset med skog. Det nyopdyrkede stykke var det en glede å se. Akkeren stod dobbelt så høi som på det annet. — Ja, det er en fryd å se, hvorledes Guds verk går frem her hjemme, det vokser som den første akker, jevnt og frodig. Halleluja. Men ved siden av dette har vi et veldig stort stykke h e d n i n g e m a r k e n, hvor det er oppbrutt endel, men der er ennå meget igjen som ligger udyrket og tilvokset med all hedenskap. Ja, et veldig stort arbeide venter her.

Kjenner at Herren har lagt hedningenes nød på mitt hjerte som aldri før. Og er det Herrens vilje, ønsker jeg å ofre mitt liv i Herrens tjeneste for disse, som ennå intet har hørt om denne herlige frelse. Vel er det et stort offer, men når nøden for disse blir stor, gjør man det med glede, lovet være Gud. Men tilbake til hva jeg tenkte på. Som før nevnt, vokste det nyopbrutte stykke veldig. Hørte en søster som

har vært der nede på hedningemarken, fortelle hvorledes de mottok ordet. Ja, det var forunderlig, måtte vi være likeså mottagelige.

Jesus sier: Høsten er stor, men arbeiderne få, bed derfor høstens herre, at han vil drive arbeidere ut til sin høst. Matt. 9, 37—38, Luk. 10, 2

Måtte dette erlares i den siste tid. I Mat. 20, 6—7 står det, at han gikk også ut ved den ellefte time, for å leie arbeidere til sin vingård. Ja, han går også idag ut for å leie arbeidere til sitt store arbeide der ute på hedningemarken. Og det er sikkert mange som står ledige på torvet. Måtte vi være villig til å arbeide den ene time, da vi får den samme lønn som de andre. Og mange sjeler kan ennå reddes fra en evig undergang og vinne en evig hjerlighet, sammen med alle de Hellige, Halleluja! En skare som ingen kan telle, hvor vi skal glede og fryde oss i all evighet. Lykkelig hver sjel som får være med. Kan du ennå ikke fryde dig over dette, min venn, så vil jeg glede dig med at der er ennå tid. Idag er nådens tid, idag er Gud å finne. Se jeg har idag forelagt dig livet og det gode, døden og det onde. 5. Mos. 30, 15. Så velg da livet, for at du må leve v. 9.

Vel møtt ved bryllupsbordet. Sætre 26—2—29.

Th. Olsen, Sætre.

En uhyggelig skildring fra Nordvest-Kina.

En svensk misjonær skriver bl. a. følgende til et svensk blad:

Det er ikke lett å skildre nøden i hele provinsen, derfor innskrenker jeg mig til Saratsi, den by hvor jeg for nærværende bor. Folketallet anslås til omkring 60,000, og tar man med hele distriktet rundt om, kan en regne med over 400,000 mennesker. Omkring 70 prosent av disse lever nu på agner og bark blandet med gressfrø eller i beste fall hestefør.

Handel med kvinner og barn har pågått i lang tid. For en måned siden hørte jeg fra pålitelig hold at i løpet av høsten var ca. 17,000 unge kvinner og jenter ført inn i Shansi-provinsen fra denne provins gjennom et eneste bergpass. For disse var det betalt en sum som vilde gå op i omkring 400,000 kroner.

Mangen mann og kvinne har tatt sitt liv av næringsorg. En mann fortalte at han en dag skulde besøke et hjem, og der fant han to personer hengende døde opunder taket.

På selve juledagen hadde vi den glede her på misjonsstasjonen å gi noe over 1000 personer en skål gryn hver. Utdelingen gikk for sig i kirken — vi hadde ingen annen plass, hvor vi kunde samle en slik skare. I løpet av nogen ml-

nutter var kirken full, og vi var nødt til å stenge dørene for tusener som vilde inn. «Nu kan jeg leve en dag til!» ropte en gammel kvinne da hun trengte sig gjennom porten nettop som den holdt på å bli stengt. —

Det ene lik efter det annet bæres ut på sletten utenfor muren, hvor hunder og rovfugler sliter likene istykker, før graverne rekker å begrave dem.

Til denne store nød kommer lidelser og grueliggheter av alle slag. — — Pesten ødelegger, og røverne bærer sig som vanvittige ute i landsbyene.

En mann ps* for byen fortalte for nogen dager siden at røverne hadde vært inne i landsbyen der, og da tok de gloende kull og skufet inn mellom kroppen og klærne på hans bror, som nu lå halvdød i pine og verk.

Langt forferdeligere hendelser kunde jeg skrive om, men kanskje det er nok for denne gang. La mig bare nevnte at vi har regnet ut at ca. 280,000 mennesker (nesten tre fjerdedeler av befolkningen) vil dø av sult her i Saratsi-distriktet, hvis det ikke snart kommer hjelp.

Prøvet

kan en kristen bli, men aldri forlatt. Mesterens disipler blir ofte utsatt for storm, men aldri uten at han forut har bestemt hvor han vil la dem komme i havn.

MISJONS RØSTEN

Fritt uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomite og utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adr.: «Misjons-Røsten», Post box 32, Sarpsborg.

Abonnementspris er: For enkelt nr. 20 øre, kr. 2,00 for halvåret og 4,00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år. Bladet kan bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opplyselse og betalinger skjer til ovenstående adr.

FRA REDAKSJONEN:

Til våre nye abonnenter.

Da vi i den siste tid har hatt sterk tilstrømning av nye abonnenter, må vi desverre meddele at vi ikke kan imøtekomme ønsket fra de sist innløpne om å få bladene fra første nr. av. Vi har kun noen få ekpl. igjen som vil bli sendt i den rekkefølge bestillingene er innløpet. Det kan være kjedelig nok for de som gjerne vilde ha bladet fra første nr. av, men på den annen side er det et gledelig vidnesbyrd om bladets raske vekst.

Neste nummer

av «Røsten» kommer ca. 8 dager tidligere, grunnet påsken. Stoff som ønskes inntatt i dette nr. bedes venligst sendt i god tid.

Diktet

vi har tatt inn på 3. side er sendt oss av br. Alb. M. Christiansen, som opplyser å ha funnet det i en gammel, skreven sangbok. Noen små forandringer er foretatt, likeledes er ord og setninger tilføjet der hvor disse var kommet vekk. Det skildrer på en gripende måte stillingen som den er blandt hedningefolkene i Kongo, og som den er blandt de mindre interesserte kristne i hjemlandet.

Br. Christiansen har, siden hjemkomsten fra Kongo, reist rundt i landet og lagt den skrikende nød blant kongofolkene på vennenes hjerte. De steder hvor broderen har vært er av de usundeste og vanskeligste i Central-Afrika, men der bor en mengde mennesker som aldri har hørt det frelsende evangelium, og som innerlig gjerne vil høre det.

Christiansens har også flere voksne barn som Herren har tatt ut til tjeneste for sig i Kongo.

Om Herren legger det slik tilrette er det broderens tanke å reise tilbake til Kongo i nær fremtid. Det trenges imidlertid mange penger og det står til oss troende å være med og fremskynde evangeliets utbredelse.

Måtte vi alle være med og arbeide mens det er dag, natten kommer snart, da ingen kan arbeide. Midler, både små og store, kan sendes kassererens (se adr. 4. side), som vil kvittere i bladet.

Stevne

skal i påsken holdes i Stavanger og Sandnes. Se meddelelse annet sted i bladet.

I Møllertgt. 38, Oslo, skal holdes konferanse.

— Gud elsker og begjærer bare å bli elsket igjen, fordi han vet at de er lykkelige som elsker ham.

August 1929

INDIA

Av et privatbrev til redaksjonen gjengir vi følgende:

— — — Det er herlig å få lov å arbeide for Jesus for indernes frelse. Å, om jeg bare kunde vise eder hvor dette land behøver Jesus Kristus, men det er umulig. Alene her hvor vi bor er det i million sjele og nesten ingen kristne — bare noen få misjonærer. Men vi takker Gud for vårt privilegium: å bringe det glade budskap til dem som sitter i mørke. Vil I, kjære venner, ta oss og vårt arbeid frem for Gud i bønn? Vi skal bli så glade for å vite at venner rundt omkring i Skandinavia vil be for og med oss.

Må Herren velsigne eder og bruke «Misjons-Røsten» til velsignelse.

Eders søster i Herren

Valborg Frandsen, Lakhimpur Kheri U. P. India.

Søster Frandsen har virket i India gjennom 8 år og står nu helt fritt. «Jeg stoler på Gud for alle mine behov», sier hun, og priset være Herren, han har ingen komme på skam. Måtte vi være med og bære også henne på bønnens armer, at ordet må trenge inn i hjertene og sjele vinnes for Jesus.

Se nu er frelsens dag.

Gud sier: «På den tid som behagde mig, bønnhørte jeg dig, og på frelsens dag kom jeg og tu hjelp. Se nu er en behagelig tid. Se, nu er frelsensdag».

Ja, for mig er det stort å tenke tilbake på den dag i mitt liv da han tok mig ut fra verden, og satte mig inn i sin elskede Sønns rike. Tenk, jeg som hadde hånet dette navn. Men nu blev dette navn det største for mig. For i Jesu navn har vi alt hvad vi trenger. Han led jo ikke for sig selv, men for mig. Han led en retferdig for uretterlige. Lovet være Gud! Det var en som var villig å dø i mitt sted. Og denne frelse, som jeg av nåde får lov til å leve i, den har kostet Jesu dyrebare blod. Den er kostbart erhvervet. Derfor er den også så sikker og derfor kan Paulus si: «Hvem vil skille oss fra Kristi kjærlighet?» Rom. 8, 35.

Jeg har nu prøvet å tro på min Frelser, i motgang og medgang, og er aldri blitt skuffet. Nei, i sannhet, ingen blir skuffet som tar sin tilflukt til Jesus.

Kommer med det samme til å de siste ord han sa til oss var dissen gikk hjem til Herren. Noen av de siste ord han sa til oss var disse: «Jeg skal stå og ta imot dere, når dere kommer!» Han hadde bevart troen og fullkommet løpet.

Vi er enda på banen. Måtte vi løpe så vi vinner prisen. For vi vet at retferdighetens krans, den er henlagt for oss. Ennu er det bare en kort stund så kommer han som komme skal, og han skal ikke drøie. Hebr. 10, 37.

Ja, måtte vi forbli i Jesus. Da har vi også frimodighet i hans tilkommelse. Se Joh. 1. br. 2, 28.

Til dem som ikke kjenner Jesus,

vil jeg si: «Søk ham mens han finnes. Kall på ham den stund han er nær». «Den ugudelige forlote sin vei, og den uretterlige sine tanker.»

«Se, jeg kommer snart. Og min

lønn er med mig, til at give en hver lønnet etter som hans gjerning er.» Ab. 22. 12.

Arendal 23. februar 1929.

Broderhilsen

Karl Iversen.

HILSEN FRA KINA

Søstre Brundtland og Alfhild Bjerva i avgudstempet hvor de bodde i somertiden under den sterkeste hete. På billedet sees to av «Himlens fire konger». På motsatte side i templet er de andre to «konger» plassert.

Da søster Helga Lundebye og jeg kom tilbake igår etter en tur til hennes stasjon, som ligger 15 li herfra, var det blandt posten som kom også et eksemplar av Misjons-Røsten, hvortof jeg takker så hjertelig. Det var til stor glede og oppmuntring for oss, da det er noe vi har savnet så lenge. Må Gud velsigne foretagedet til hans navns forherligelse.

Misjons-Røsten vil bli en kjærkommen gjest, for på denne måte kan vi følge med våre kjære brødre og søstre som er spredt rundt om på fellet. Om vi enn ikke kjenner hverandre personlig, har vi dog det samme mål: Sjæles frelse, og vi kan be med og for hverandre, da vi så godt forstår hinannen. Vi vet jo hvad det er å kjempe imot hedenskapsens mørke.

Det ser ut som det lysner herute i Kina. Det har blitt en lov nu, at

alle avguder skal til intetgjøres, og det vil bli et stort fremskritt. I tusener av år har kineserne tilbedt sine avguder, men nu skal de bort. Vi priser Gud, for det er virkelig en seier for evangeliet, ja, vår bønn er at kineserne vil vende om til den levende Gud, når de ser de mister sine. Bed med oss, kjære venner, for dette folk at Gud må sende vekkelse, at sjele må høstes inn, du som er hjemme kan være med i Herrens store arbeid, du kan høste sjele i Afrika, Indien og Kina, om du vil gå inn til din Fader i lønndom og be for de som sitter i mørke som ikke kjenner til gleden og freden i Jesus, som vi har mottatt for intet av bare nåde.

Søster Lundebye hilser så meget

Hjertelig hilsen eders i Jesus

Alfhild Bjerva,

Tai Yuan hsien, Shansi, N. Kina

Den gamle garde.

Under et besøk lappemisjonær av det almindelige folk. Etter sine foreldre fikk han en gammel dansk bibel, men da språket var vanskelig å forstå og den almindelige opfatning at legfolk ikke forstod å lese i bibelen gjorde sitt til at den snart blev lagt på hylden.

Under det ofte farefulle fiskeoppe i Nordishavet holdt Vangberg på å omkomme to ganger. Begge gange lovet han å overgi sig til Gud og begynne å leve for ham hvis han blev reddet, men glemte dog snart sitt løfte. Men Herren glemte ikke. Etter at bibelen var oversatt til det norske språk, blev den også spredt i Nord-Norge. En bibelkommisjonær kom også på besøk til Vangberg. I samtalen løp sa denne: «Vil du bli en god og lykkelig mann, så kjøp denne bok av mig. Den kan gjøre dig til verdens lykkeligste menneske.»

Vangberg kjøpte bibelen og ved å lese i den kom han til tro på Gud og fant livet i Jesus Kristus.

— Noen år var jeg med på finnmarksfiske, men kjente mig omsider kallef av Gud til å bli menneskefisker. Gud talte til mig med Ordsp. 11, 30; 14, 25 og 24, 11. Og da jeg blev helt klar over det guddommelige kall reiste jeg ut i tro på Gud, uten å gå inn i noe organisert samfund.

Vangberg og hans gudfryktige

Bibelen var på den tid lite kjent

Ord for dagen:

Den langmodige er bedre enn en vel, dig helt, og den som styrer sitt sinn er bedre enn den som inntar er stad. Ordsp. 16, 32.

lustru reiste så til England og Amerika — etter først å ha gjennomgått et språkkursus. Tanken var at de skulde reise som misjonærer til Kina. Etter som tiden gikk blev det dog klart for dem at Herrens vilde ha dem til å reise til de forsømte Lapper i deres eget land og ved et pengebrev sendt fra en døende broder i Norge blev de i stand til å reise hjem igjen.

Siden 1903 har de drevet misjonsvirksomhet blandt lapperne (samene). De har delt ut Den hellige skrift i samenes eget språk og flere er vunnnet for Herren. De har også den store glede å ha sine barn med sig i arbeidet for å sprede Guds ord ut blandt de mennesker som lever der oppe i det kolde nord.

Vangberg flettet inn i sin beretning mange beviser på Guds uendelige godhet under de mange strevsomme reiser i det ville og vidstrakte Finnmarken.

— Nu har vi også bygget et misjonshus i Tromsø. Huset heter «Eben-Ezer» og er reist ved midler innkomet som svar på bønn. Vi har således ikke mottatt noen organisasjonsmessig støtte til dette arbeid. Huset er gjeldfritt og tilhører Herren. Dette misjonshus på den 70 n. br.gr. står som et varig minne om at bibelens Gud lever og svarer på bønn, slutter den ranke, høireiste nordlending samtalen.

Jeg er den gode hyrde —

Johs. 10, 11.

Du er kanskje fredløs, gledesløs, kold og u lykkelig.

Du har intet varmt og omt hjerte å helde dit hode til! Men vi skal her sannelig si dig, hvorledes du kan få et varmt, lykkelig og fredlylt hjerte.

Hvorledes skjer da det? Jo, når du bare kan få et fast blick på din Frelsers ansikt idet han sier:

Jeg er den gode hyrde — jeg setter mitt liv til for fårene!

Når du får dette inn i ditt hjerte, skal det sikkerlig begynne å bli varmt derinne! Ja du vil få oppleve en utsigelig fred og fryd.

Bed Gud om den barmhjertighet, at han skjenker dig en stille, betraktende ånd og åpne sanser, når du hører Herren tale disse ord.

Betenk siden hvem det er som taler, at det er den samme, som du taler til i bønne — det er din Frelser!

Se da på ham og hør ham si: Jeg er den gode hyrde, — jeg setter mitt liv til for fårene! Merker du ikke en dyp og hjertelig omhet hos ham, når han taler således? Eller mener du endda, at han virkelig kan være så kold og likegyldig for dig som ditt vantrø og kolde hjerte sier?

Ta disse ord med dig i bønnet og når du har den mest trykkende bekymring på ditt hjerte, når du klager nøden for din Frelser, med du synes ikke å føle hans kjærlighet, forsøk da å skue inn i hans ansikt når han sier:

Jeg er den gode hyrde, — jeg setter mitt liv til for fårene!

Rosenius.

Kristus, vårt liv.

Gud er oss en Gud til frelse, og hos den Herre Herre er det utgang fra døden.

Salm. 68, 21.

En Gud til frelse Ja, så lyder sangerens ord. Han gav oss frelse ved Sønnen. Han blev kjød og tok bolig iblandt oss. Kjærligheten til den faldne menneskehet drev ham ut fra de himmelske boliger, ned til en forvendt og vrang slekt. Forfølgelse, lidelse, hån, spot, kors og død blev hans lodd. — Men lovet være Jesu hellige navn, han seiret gjennom alt. Hans død blev inngangen til vårt liv. Han hadde tilfredsstillende kravet, og gjenopprettet paktens. Slekten var ved dette ene offer kjøpt tilbake til Gud. Blodet har reddet vår sak.

Hos ham alene er det utgang fra døden. I kraft av hans blod skal vi også seire over denne siste fiende. Døden har mistet sin brodd. Graven kunde ikke holde ham, seglene blev brutt og han opstod til vår rettferdighet.

«Ti ettersom døden er kommet ved et menneske, så er også de dødes opstandelse kommet ved et menneske, og likesom alle dør i Adam, så skal også alle levendegjøres i Kristus.» (Kor. 15, 21—22.)

A. J. L.

Et kinesisk bondehus.

En misjonær forteller: Igår besøkte jeg en kinesisk bondegård. Dersom I bare et øieblikk hadde andning til å se et sådant syn, vilde I aldri nok kunne takke Gud, fordi vi er født i et europeisk land med en oplyst befolkning. Hvad jeg så her var bare en lerhytte. Taket var tekket med strå og lignende av de høstakker man ser hjemme. Da vi nærmet oss huset kom en gammel kone ut og bød oss inn. Å, hvilken scene! I et hjørne var et rede for smågriser, mens grisemoren spaserte rundt omkring i værelset. I et annet hjørne hadde hønene og kyllingene sitt rum og midt i værelset spisetrauet til disse dyr. På den ene vegg var en seng hvor beboerne sov. Den var slått sammen av noen få bord, bare med et litet teppe over. Da vi kom inn satte konen frem en gammel benk, hvorpå vi tok plass. Dr. S. — som også var med, fant sig et sete. Han talte med dem en liten stund, og jeg gav mig tid til nærmere å betrakte mine omgivelser. Hvor forunderlig syntes det altså. Jeg kunde neppe tro det var sant, men det forholder sig virkelig så at på denne måte lever millioner i dette land. Mens jeg satt der, fikk jeg øie på noe på veggene, og ved å se nærmere efter, opdaget jeg at det var et alter, hvor de tilbød. Ovenover var bildet av en avgud. Dette hadde visselig meget å bety for dem, men hvilken avskyelighet!

— Vi blev der ennå en kort tid; men jeg hadde sett nok til å lenges inderlig efter å få gjøre noe for disse udødelige sjæle.

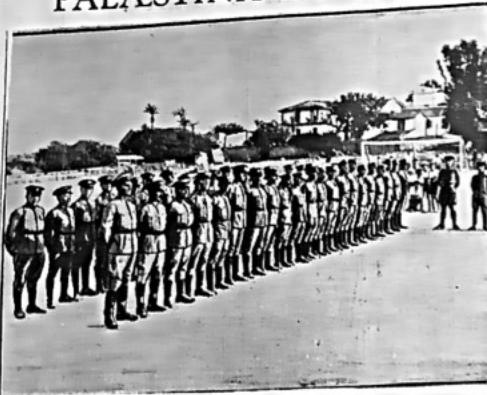
Det er lettere —

— Det er lettere å være frimodig på talerstolen innfor et par hundre tilhørere, enn overfor den enkelte under fire øine.

— Det er lettere å gi en slant til misjonen enn å være utholdende i bønn og alvorlig påkallelse for samme.

— Det er lettere å undervise andre enn selv å leve efter sin egen lære.

PALÆSTINA AV IDAG

Det første organiserte zionistiske ordenspolit.

Jerusalems fall våren 1917 var avslutningen på en høist merkelig beleiing, som ingen by har set siden Jerikos fall, gjennom hvilken jødene for første gang dro inn i det forgjettede land. Så kom den 2. desember samme år den berømte Balfourerklæring, som gav jødene rett til et folk hjem i det land, om hvilket Gud for Årtusener siden hadde lovet at han i de kommende tider vilde føre dem tilbake til.

— Og så begynte få måneder efter den store våbenstilstands undertegnelse den verdensomfattende bevegelse: Jødernes tilbakevenden til sine fedres land.

Hvad har nu tildratt sig i de siste ni år i Palæstina?

England gav Sir Herbert Samuel, som jo selv er jøde, en større maktstilling i det hellige land, enn noe menneske har inntatt der siden Salomons dage. Ved veibygning og andre offentlige anlegg har denne mann bevirket under. På mange steder i Palæstina er det anlagt veier som kan måle sig med de beste i verden. Hvor i tidligere tid muldyret bar alle byrder, er automobiler og omnibusser hovedsammeferdsmidlet, så det bibelske uttrykk «en dagsreise» har mistet sin egentlige betydning.

Jødene vender tilbake «fra Norden og fra sønden, fra østen og fra vesten og fra øene i havet» og beleder skueplassen for det siste og største drama i verdenshistorien.

Byen Tel-Aviv er et isjinefallende og typisk billede på den jødiske tilbakevenden. Intill for få år siden var distriktet omkring Jaffa en ørken, intill en liten gruppe av jøder kom sammen der for å rådså om grunnleggelsen av den fremtidige by Tel-Aviv. Siden da er der skjedd vidunderlige ting: lik et drømmebillede er der opstått en by på ca. 50,000 innbyggere. Velanlagte gater, elektrisk belysning, ordenspolit, som regulerer en strøm av automobiler, bygget efter amerikansk mønster og fabrikker av forskjellig størrelse og art. Hele landstrekninger i nærheten av byen benyttes kun til beplantning av morbærtrær for å kunne tilfredsstille etterspørselen efter silkekokoner. Der er planer oppe om å legge en jernledning på over 400 engelske mil, som skiller Mosul oljemarkerne fra havet, så at oljen kan bli renset i Tel-Aviv. Fører man dertil den siste opdagelse av rike oljeskatte mellem Jaffa, Tel-Avavs havn og Bersaba, så har den lille by berettiget utsikt til å bli et stort industrielt midtpunkt for hele den nære Østen.

I sine århundreders landflyktighet har jødene vært kjent som forretningsmenn. Nu vender de tilbake til landbruket i Palæstina og det med det resultat, at apelsinhynten allerede har nådd en størrelse av to millioner kasser. Overalt ser man nye oliventrær og hvete marker.

Den hellige skrift taler noen steder hemmelighetsfullt om «sildig regn», og hvorledes man enn vil utlegge disse steder, ett er i det minste sikkert: med den jødiske races tilbakevenden til Palæstina er i ægntiden tatt betydelig til de siste tyve år, som om Herren selv tilbake hadde landet og bød sitt folk velkommen ved dets tilbakekomst, — så ørkenen nu blomstrer som en have. Landet som så lenge har sovet under forbannelsen, våkner til en ny høst dag.

Når nedskriveren av disse linjer før leste om de begivenheter, som skulde gå forut for Herrens gjenkommst, så var der meget, han ikke kunde forklare sig, som f. eks. det store forbund som antiktisk vil slutte med jødene, heller ikke det tidspunkt, da verdens hære vil dra inn i Jerusalem til den store siste kamp ved Harmageddon. Men nu, da det lorlyder at Det døde Hav inneholder rikdomme som kanskje kan måle sig med rikdommene i hele den øvrige verden, finner man lett en beveggrund for det siste verdens rikes hersker til å slutte forbund med jødene, når en slik veldig rikdom er med i spillet.

Sikkert er det: Morgenen kommer og natten også — den store første opstandelsesmorgen, på hvilken Herren kaller sine utvalgte, de døde og de levende og i kjærlighet tar dem bort fra den skrekkelige trengsel og dom som vil komme over verden på grunn av avguderier og synden — «Jakobs trengsels» natt.

I sannhet, jøden er et Guds under, og hans fremtidige Messias, som døde på Golgata, for å frelse dem som tror på ham, er underne under!

W. M. Strong.

Bønnens makt.

Spurgeon blev engang spurrt om han på en eller annen måte hadde forandret sine anskuelser om bønnens makt. «Bare på den måte,» svarte han, «at min tro blir sterkere og sterkere. Det er ikke en troesaak, men en daglig erkjennelse og erfaring. Jeg kunde ikke mere betvile bønnens makt enn tyngdeloven. Der er mitt «Hjem for foreldreløse barn.» Utgiten for å holde det gående beløper sig til 180,000

Der er dem som strør ut og får ennå mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom. Ordspr. 11, 24.

Misjonkasserere for frie misjonærer:

Kina.

- F. O. SHRØDER: A. Toftner, Sofienberggt. 16, Oslo.
- MARGRETHE DØRUM og HILMA KARLSEN: Janette Bruu, Welhavensgt. 10, Oslo.
- CHRISTOFA BRUNDTLAND: L. Hvidsten, Tyskcsmuget, 28, Bergen.
- HELGA LUNDEBY: J. Lind, Verlegaten 21, Moss.
- RUTH PEDERSEN og ESTHER PETERSEN: Inkassosjef Th. Wessel, Nordstrand.
- JENS FJELD: K. Aarmo, Ski st.

Alaska.

- GUSTAV NYSETER: Nyscter, Osen pr. Rena.

Finmarken.

- DORTHEA KLEM: Thora Finnerud, Danvik, Drammen.
- KRISTIAN SKIPPERUD: Anna Thøgersen, Teatergaten 1, Oslo.
- MARTHA HAGA: Jørgen Monsrud, Harestua.
- LAPPEMISJONÆR A. VANGBERG: Post box 24, Tromsø, N. Norge.

Argentina.

- BERGER N. JOHNSEN: H. H. Sønsete, Otterholdt pr. Bø, Telemark.
- SIGURD GRØNVOLD: Johan O. Johnson, Slemmestad.
- ERLING ANDRESEN: Rolf Andresen, «Fredly», Haslum, pr. Oslo.

Afrika.

- P. EVENSTAD: Emma Hoel, Parkveien 6, Oslo.

kroner årlig. Bare 25,000 blir tilveiebragt ved gaver, de øvrige 155,000 kroner kommer mig ihende som svar på bønn. Jeg vet ikke fra dag til dag hvorfra de skal komme. Jeg ber Gud om det, og det kommer.»

Frosne hjerter.

Kristian var med sin far ute i skogen. Det var en snukk, klar vinterdag, men meget kaldt. Far'n hugget ved for å ta med hjem til kakkellovnen, og Kristian satt stille på en trestubb tett ved og så på. Han hadde naturligvis ikke sittet stille der lenge før han begynte å fryse, og så beklaget han sig for faren.

«Reis dig og begynn å samle ved sammen og legg på sleden så bli du nok varm,» tilrådet faren ham. Kristian gjorde det, og han blev snart varm, glad og tilfreds.

Så var Kristian senere med sin far til møte i bedehuset. Kristians far stod op og klaget over den kulde som var blandt Guds folk. Luften var kald, han selv frøs, og han syntes alle var så kolde.

Ved å høre om all den kulde, kom Kristian til å tenke på den dag ute i skogen og det råd hans far da gav ham. Han så op på faren og sa: «Du far, du skulde begynne å arbeide, så går kulden over, vet du nok.»

— Det er lettere å kritisere en sak enn å utføre den bedre selv.

— Det er lettere å se andres feil enn sine egne.

TOMINE EVENSTAD:

- Gartner M. Walde, Ibsenagt. 16, Bergen.
- INGRID LØKKEN: Inga Vinnes, Geelmuydensgt. 2, Horten.
- MARGIT HARALDSEN: Loda Henrik Johansen, Løvenskiold, vei, Lilleaker pr. Oslo.
- HANSINE NESFOSSEN: Constance Nøstdal, Solheimsgaten, 40, Bergen.
- MARTHA KVALVAGNES: Fru Anna Næsdal Sydnæssmug, Bergen.
- MAXIMILIAN HANSEN: Caspara Solvik, villa Fjordgrog, Osnes pr. Heggedal.

Kongo.

- CHRISTIANSEN: Caroline Christiansen, Misjonshuset, Sørkedalen pr. Holmekollen.

India:

- DAGMAR ENGSTROM og ANNA JENSEN: Ingvald Finnerud, Danvik, Drammen.
- FRANCK DESMOND: Gustav Larsen, Fossveien 12, Oslo.
- HANS SVENDBERG: Form. J. Karlsen, Haldens veg, Tistedalen pr. Halden.
- GUNHILD ABO: Hans Berge, Kvitesid.
- DAGMAR JACOBSEN: Sverre Severinsen, Smittestien, veien 19, Drammen.
- HILDA WERGEDAL: Jens Jarnes, Passebak p. o., Sandvæ.
- RACHEL EDVARDSEN: Kontorist O. Langerud, Numedalsbanen, Kongsberg.

I MISJONS-RØSTENS

ekspedisjon kan bestilles: En aktuell bok: **VEKTER! HVOR LANGT LIDER NATTEN?** Av Stefan Trøber. Boken inneholder korte, vekken betraktninger, en gripende fortelling om en ung pikas fall i synden og andre småfortellinger. Boken sendes portofritt mot innsendelse av kr. 0,95

AIDA MARGARETH, en ypperlig barnebok, skrevet i avdøde fru Seehus. Boken les også med utbytte av voksne. Pris: 80 ore.

ER DU LYKKELIG? Traktat passende til utdeling blandt ufrelste. Pris: kr. 1.50 for hundre. Sendes mot forskudd eller postforkrav. Beløpet kan også sendes i frimerker.

«Misjons-Røsten», post boks 32 Sarpsborg.

Tror du, så taler du, taler du, så må du lid liden du, så blir du trøstet. Alt det er uadskillig fra en kristens liv.

Uregelmessigheter ved bladets forsendelse kan utvintreffe. Vi vil derfor be våre venner å melde fra, så det kan rettet på.

Utgitt ved en redaksjonskontor Sarpsborg. Glommens trykkeri.

NUMMER

PÅ

Av Judsommerlig pnt kreds himmel hvor for

Denne bet for mitt in og jeg fikk her, skjont vet hvad d at man ad te? Nei, d Jeg t r Menne så skulde sus når ha set for å b lem.

Han så myllrende ubetenksomt tatt av sit ninger og kedet over se slett o ste på de tjener til skjult for dager kom ender ska dig og b fra alle ka ge dig og la sten på du ikke k

Det st skulde va ke vilde g og hans deretter. Han s jeg ikke en høne s sine ving Er de kan jeg i hedninge kommer Kristus. hel del u ham i tro oss. Me sksebevig Vi fyl i Getse av døds skal jeg denne ti denne ti

Vi h det mulig dog ikke vil.» V sje er b han eng frem en til blodfråp ham til f de vantr og folket nekronet